

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3148/2024
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Зоран Марковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Иван Богдановић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 88/23 од 13.10.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 88/23 од 13.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 857/19 од 28.06.2022. године првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име накнаде штете због претрпљеног страха тужиоцу исплати износ од 22.000,00 динара, и на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа износ од 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 28.06.2022. године, као дана пресуђења, до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да поред износа досуђеног првим ставом изреке, суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде штете по основу претрпљеног страха исплати још 28.000,00 динара и по основу накнаде штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа још 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужена да тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 127.600,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 88/23 од 13.10.2023. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ивањици П 857/19 од 28.06.2022. године, тако што је обавезан тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, тужиоцу исплати износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.06.2022. године до исплате (алинеја 1.), а одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено обавезивање

туженог да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха тужиоцу исплати износ од 50.000,00 динара, као и део тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа износ од још 60.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 28.06.2022. године до исплате (алинеја 2.) и обавезан је тужени да тужиоцу парничне трошкове накнади у износу од 109.000,00 динара (алинеја 3.). Другим ставом изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном поступку (став први, алинеја 1. и 3.) тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права, указујући образложењем на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и чланом 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су смислу одредаба ове главе спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да вредност предмета спора од 150.000,00 динара на дан подношења тужбе 06.12.2019. године, није прелазила динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, то у смислу цитираних законских одредби ревизија није дозвољена. На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Применом члана 154. ЗПП, другим ставом изреке овог решења, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, јер се не ради о потребном трошку.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић